

[Camre]

regnskabsføring skal være straffri, og ligeledes om at fjerne hensyntagen til forskellige gastypers forskellige brændværdi. Tillige må jeg afvise ændringsforslaget fra SF om, at erhvervslivets refusion af afgiften skal ophæves.

Kristeligt folkeparti har stillet forslag om, at kun flaskegas skal afgiftsbelægges, og at den ledningsførte bygas altså fritages. Jeg forstår godt, at man her har ønsket at tage sociale hensyn ud fra en betragtning om, at gas er noget, man primært bruger i ældre lejligheder i den dårligste del af boligmassen, men det er ikke så enkelt. Der er også mange større villaer i bestemte dele af landet, som har gasopvarmning, og det ville ikke entydigt være et socialt hensyn at fritage bygassen.

Vi har drøftet i udvalget, hvad afgiftens vægt skulle være på dette område, og vi må sige efter de oplysninger, vi har fået, at der for olie, gas, benzin og el i alle tilfælde bliver tale om en ca. 20 pct.s fordyrelse af prisen på grund af disse afgifter, og der er altså en ensartethed imellem disse afgifters højde, sådan som de er foreslået fra skatteministerens side.

Jeg vil godt have lov til lige at nævne et par tal. Hvis man opvarmer en 65 m² lejlighed med bygas, så vil man få en merudgift årligt på grund af afgifterne på 421 kr. Bruger man derimod elektricitet, vil det være mere, nemlig 455 kr. i årlig merudgift. Sammenligner man yderligere med olien, så må vi erkende, at på grund af den større, om jeg så må sige, direkte nyttevirkning af brændværdien, så vil det være mindre i dette tilfælde. Et ca. 100 m² parcelhus vil, hvis det fyres op med bygas, få en årlig merudgift på grund af afgifterne på 1.623 kr., med elektricitet på 1.753 kr., men med olie kun 968 kr.

Om lovforslag nr. L 230 om elafgift kan jeg sige, at der fra regeringens side er stillet ændringsforslag, som indebærer, at en momsregistreret virksomhed kan få tilbagebetalt elafgiften, ligesom det gælder for den indgående moms, men at dette dog ikke kan ske for visse virksomheder, som nu er nævnt i et særligt bilag, bilag 1. Det drejer sig eksempelvis om advokater, arkitekter, reklamevirksomhed og revisorer. Endelig er der også et ændringsforslag om ikrafttræden den 1. juli, og et ændringsforslag om fritagelse for afgift af kørestrøm til elektriske tog til per-

sonbefordring og om en overgangsordning for afgiftens ikrafttræden.

Jeg kan anbefale disse ændringsforslag, men samtidig må jeg afvise ændringsforslag fra SF om, at man skulle belaste erhvervslivet. Igen vil jeg gerne sige, at det ikke er udtryk for en speciel venlighed over for erhvervslivet og det modsatte over for forbrugerne. Hvem er det, der betaler de afgifter, der hviler på erhvervslivet? Ja, det er forbrugerne. Her kommer altså problemet ind, som jeg nævnte før, med konkurrencen. Vi kan ikke ensidigt belaste danske virksomheder og se i øjnene, at de bliver udkonkurreret både på det udenlandske marked og på hjemmemarkedet af virksomheder i udlandet, som ikke skal betale den samme afgift.

Der er et ændringsforslag fra fremskridtspartiet om at fritage bureauvirksomhed i videre omfang end foreslået af regeringen, og dette forslag må jeg afvise.

Vedrørende lovforslag nr. L 231 om tobaksafgifter har vi kun et ændringsforslag om ikrafttræden den 1. juli, som jeg kan anbefale.

Endelig har vi til lovforslag nr. L 232 om charterflyvningsafgift stillet et ændringsforslag om ikrafttræden den 1. juli. Samtidig må jeg afvise ændringsforslag fra fremskridtspartiet om at fritage mennesker under 15 år og over 67 år for denne afgift.

Glistrup (FP):

Hvis skatteminister hr. Anders Andersen får vedtaget sin afgiftstidselbuket her i dette ting, så vil det ramme umådelig mange hundrede tusinder i den danske befolkning med nogle enorme og aldeles urimelige øksehug lige midt i panden. Det er således, at de byrder, der herved kastes ud over befolkningen i tillæg til, hvad vi i forvejen må døje med, hvad der nu vedtages nede i Genève i disse dage, og hvad der ellers har været af olieprisstigninger, er langt, langt videregående end det gamle ordsprog om at føje spot til skade. Det er simpelt hen sådan, at man føjer fallissementer, konkurser, til de ulykker, som adskillige ellers bliver udsat for.

Det er altså en ren og skær fallentpolitik, som dette flertal, bestående af erhvervspartiet og socialdemokratiet og venstre, og hvem der nu ellers vil være med til det, er i gang med at føre. Det er den lære, som vi har fået bekræftet og bestyrket ved det udvalgsarbejde,